

La globalització del futbol

Si hem de destacar alguna característica del darrer mundial de futbol que no sigui la de referir-se a les polèmiques arbitrals i, a allò encara més preocupant, al baixíssim nivell de joc demostrat per les diferents seleccions, seria, sens dubte, l'aparició, en les fases de la competició de major prestigi, d'equips de tots els continents i amb un pedigrí en la història del futbol.

Les diferents reflexions que tota classe d'experts han fet ens condueixen a pensar en la crisi d'artistes que té actualment el futbol, en la filosofia de la por a perdre que s'ha instaurat entre els, en altre temps, arriscats esportistes o en la superprofessionalització dels jugadors que els ha fet apartar-se dels valors que una alta competició esportiva comporta i que gràcies a Déu es mantenen vius en tots els afeccionats del planeta.

Des de la visió de la Medicina de l'Esport, aquest mundial ha representat un triomf de les característiques que representen els esportistes sans: joves, amb unes excel·lents condicions físiques, ben preparats físicament, amb un baix percentatge de lesions i sense cap cas de dopatge entre els innumerables controls realitzats. Potser han estat els mundials més sans de la història. Llàstima que els metges de l'esport no puguin incrementar el percentatge del talent futbolístic dels protagonistes. Tal vegada, potser, s'ha d'intentar alguna clonació.

Des de la visió de la Medicina de l'Esport, aquest mundial ha representat un triomf de les característiques que representen els esportistes sans: joves.

